

Literatuur:

- ANDRESEN, V. K. HÄUPL und L. PETRIK: Funktionskieferorthopädie. München 1957.
- BENSORFF, K. H.: Funktionskieferorthopädische Behandlung falscher Bisslagen. Zahnärztliche Rundschau. Heft 18. 1953.
- SCHRUDDE, J. und WUNDERER, H.: Die funktionelle Frühbehandlung nach Progenieoperationen. Deutsche Zahn-, Mund-, und Kieferheilkunde. Heft 9 und 10. 1956.
- SCHWARZ, A. M.: Lehrgang der Gebissreglung. Wien-Innsbruck. 1953.
- TIEGELKAMP, K. H.: Praktisches Vorgehen bei der funktionellen Frühbehandlung nach Progenieoperationen. Deutsche zahnärztliche Zeitschrift, Heft 22, 1956.
- WEISE, W.: Zur Behandlung des progenen Zwangbisses und der echten und unechten Progenie mittels Aktivator. Zahnärztliche Welt, Heft 21, 1955.
- WEISE, W.: Eine neue Schraube für den Progenie-Aktivator. Zahnärztliche Welt/Reform Heft 10, 1957.
- WEISE, W.: Vereinfachte Herstellung von Progenie-Aktivatoren durch Verwendung einer neuen Schraube. Fortschritte der Kieferorthopädie, im Druck.
- WUNDERER, H.: Ein neuer Aktivator zur Behandlung des Mesialbisses. Zeitschrift für Stomatologie, Heft 3, 1948.
- WUNDERER, H.: Zur Behandlung lingual okkludierender oberer Frontzähne mittels Aktivatoren. Zahnärztliche Welt, Heft 8, 1953.
- Anschrift des Verfassers: Dr. WALTER WEISE, Westdeutsche Kieferklinik, Düsseldorf, Himmelgeisterstrasse 152.

REDACTIONELE COMMENTAAR

REDACTIEBELEID

In een hoofdartikel van het Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde d.d. 25 juli j.l. toetst de voorzitter van de redactie Prof. Dr. J. R. PRAKKEN, het redactioneel beleid aan een reeks uitspraken door een der inleiders op het kort tevoren gehouden tweejaarlijkse congres van de Union Internationale de la Presse Médicale te Keulen.

Aan het betreffende rapport van S. ROSENBAUM (Tel Aviv) dat op het congres met veel bijval werd beantwoord, ontleent de schrijver van genoemd hoofdartikel in aforistische samenvatting een en ander dat als universeel geldend kan worden opgevat.

De redactionele beschouwing gaat ervan uit dat „overal valt te ervaren dat in medische kringen dikwijls begrip voor de taak van de redacties van wetenschappelijke tijdschriften ontbreekt.” Zo wordt opgemerkt dat artikelen, waarvan de inhoud naar de mening van de redactie en haar op het betreffende gebied bevoegde adviseurs geen publikatie waard is, onherroepelijk moeten worden geweigerd, zonder aanzien van de persoon van de auteurs. Het afwijzen van een

stuk dat beneden het vereiste niveau blijft, wordt in het belang geacht van de wetenschap en het tijdschrift, maar ook in dat van de auteur, al heeft deze recht op een uitvoerige en natuurlijk beleefde motivering van de afwijzing. Door uitvoerige briefwisseling kan bereikt worden dat na grondige omwerking vaak toch nog een waardevolle bijdrage ontstaat.

Als veiligheidsklep dient wel een rubriek waarin, gelijk het werd geformuleerd, iedere auteur van korte, voorlopige wetenschappelijke mededelingen het recht krijgt zich naar hartelust te blameren zonder schade toe te brengen aan de reputatie van het tijdschrift of op veel ruimte beslag te leggen.*)

Ook de vorm van de artikelen vraagt grote aandacht. De redactie heeft het recht te eisen dat de manuscripten aan de om redenen van utiliteit gestelde en regelmatig gepubliceerde voorwaarden voldoen. Voortdurend moet zij trachten de schrijvers te overtuigen van de noodzaak tot klare en beknopte formulering. In het belang van de leesbaarheid moet zij zich verzetten tegen breedsprakigheid en nodeloze uitweidingen. Het in de tekst omschrijven van opgenomen tabellen en grafieken is uit den boze.

De leesbaarheid van het tijdschrift wordt ten zeerste bevorderd door een goede en tot op zekere hoogte homogene stijl; hier heeft de redactie een zeer belangrijke taak, al moet zij waken tegen vervlakking door te veel te veranderen naar eigen stilistische voorkeur. De auteurs, die te dikwijls vergeten dat een redelijk zuiver taalgebruik slechts bereikbaar is voor wie uit neiging met liefde en zorg de vorm van een opstel tot in details overweegt, zouden geboden hulp en advies in dank dienen te aanvaarden. Zij mogen bedenken dat taalkundige fouten en onbeholpenheden de overtuigingskracht van het betoog aantasten; veranderingen, aangebracht door een in zijn vak doorknede redacteur, betekenen dikwijls een grote winst doordat het stuk beter leesbaar wordt en gemakkelijker aanspreekt. Niemand heeft het recht tot onzakelijk geschrijf en de redactie dient in de discussies overbodige en onhoffelijke passages te weren. Voor het handhaven van een goede toon is zij aansprakelijk.

Het redigeren van een medisch tijdschrift is een beroep dat geleerd moet worden als ieder ander; niemand verwerft de bekwaamheid uit hoofde van zijn bevoegdheid of het met succes beoefenen van de geneeskunde. Soms kan het redacteurschap een bijbetrekking zijn maar nooit een tijdverdrijf en het dient behoorlijk te worden betaald. Maar een hoofdredacteur, zo luidde de slotconclusie (waarmee de voorzitter van de redactie instemt) die uit gebrek aan moed een slecht stuk van een invloedrijk auteur opneemt, moet ontslagen worden!

Professor PRAKKEN constateert aan het eind van zijn in hoofdzaken hier weergegeven beschouwing, dat de uitspraken ten congresse in overeenstemming zijn met de bij het Tijdschrift voor Geneeskunde op grond van lange ervaring opgestelde, maar soms hevig aangevallen gedragslijn.

*) In het T.v.T. staat hiervoor de rubriek „Ingezonden” ter beschikking. De inhoud daarvan blijft buiten de redactionele verantwoordelijkheid.

Wanneer wij te dezer plaatse in hoofdtrekken het redactorale betoog ten gunste van eigen aangelegenheden aan onze lezers voorleggen, dan is het omdat de redactie van het Tijdschrift voor Tandheelkunde er voor een goed deel haar daarmee parallel lopende ervaringen en eruit voortgevloeide richtlijnen weerspiegeld vindt, zomede de dilemma's waarvoor zij bij herhaling geplaatst wordt door ingekomen bijdragen. Ook haar worden vaak felle verwijten niet gespaard als goed bedoelde pogingen aangewend zijn om het tijdschrift en de schrijver tegen de niet aanvaardbare stilistische vorm van zijn verhandeling in bescherming te nemen. Er zijn auteurs die van hun tekort aan schrijfvermogen en compositorisch talent niet overtuigd zijn, noch ervan te overtuigen dat de door hen gekozen vorm en bewoording meer zijn afgestemd op de persoonlijke waarde die deze voor hen zelf hebben dan op de in een schriftelijke communicatie gebruikelijke vorm en woordkeus.

De redactie is er echter wel van doordrongen dat in een naar verhouding kleine gemeenschap als de onze voor zo rigoureuze beslissingen als op het genoemde congres werden aanbevolen, niet steeds plaats is. Zij moet er de voorkeur aan geven om langs de weg van minnelijk overleg en met de hoop op redelijk besef, een voor de inzenders bevredigend resultaat na te streven.

Voor het overige moge de redactie nogmaals verwijzen naar de technische voorwaarden waaraan de manuscripten moeten voldoen, ook al blijkt de noodzaak door gemis aan kennis ten deze, niet steeds te worden aanvaard. Wij hopen intussen dat de weergegeven uitspraken een punt van overweging zullen vormen bij onze auteurs wanneer zij het moment gekomen achten om in geschrifte iets bij te dragen tot aanvulling van het inzicht en de kennis der lezers. B.

BUITENLAND

De „*Schweizerische Zahnärzte-Gesellschaft*“ deelt ons mede, dat de 74e jaarvergadering besloot de Franse en Italiaanse benaming van deze organisatie te wijzigen van Société Suisse d'Odontologie en Società Svizzera di Odontologia in Société Suisse d'Odontostomatologie en Società Svizzera di Odontologia e Stomatologia.

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikt ons het bericht dat de internationaal bekende Belgische collega M. F. WATRY te Brussel is overleden. Wij hopen hierop in het oktober-nummer terug te komen.